

פרק ה

(1) מדרש רבה איכה פתיחתא סימן כז

רבי פנחס פתח ואם עד אלה לא תשמעו לי וגו'...אתם עברתם לפני שבע עבירות, הרי ירמיה בא מקונן עליכם קינות שהוא שבע אלפא ביתן איכה.

(א) זְכַר ה' מֵה־הָיְיָה לָנוּ הַבֵּיטָה הַבֵּיטָה וּדְאָה אֶת־חַדְרֹתֵינוּ: (ב) נַחֲלֹתֵנוּ נִהְפְּכָה לְזָרִים בְּתֵינוּ לְנֹכְרִים: (ג) יְתוּמִים הָיִינוּ אֵין וְאֵין אָב אֲמֹתֵינוּ פְּאֵלְמָנוֹת: (ד) מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שָׁתֵינוּ עֵצֵינוּ בְּמַחִיר יָבֹאוּ: (ה) עַל צוֹאֲרֵנוּ נִדְרָפְנוּ וְגַעְנוּ לֹא וְלֹא הוֹנַח־לָנוּ: (ו) מְצָרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לְשִׁבְעֵ לַחֶם: (ז) אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ אֵינִם וְאֵינִם אֲנַחְנוּ וְאֲנַחְנוּ עֹנֵתֵיהֶם סָבְלָנוּ: (ח) עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ פָּרַק אֵין מִיָּדָם: (ט) בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לְחַמְנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמְדַבֵּר: (י) עוֹדְנוּ פְתַנּוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זְלַעְפוֹת רָעָב: (יא) נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתֵלֶת בְּעָרֵי יְהוּדָה: (יב) שָׂרִים בִּידָם נָתְלוּ פְּנֵי זְקֵנִים לֹא נִהְדָּרוּ: (יג) בַּחֲוָרִים טָחוּן נִשְׂאוּ וְנִעָרִים בַּעֲץ כְּשָׁלוּ: (יד) זְקֵנִים מִשְׁעַר שָׁבְתוּ בַּחֲוָרִים מְנַגְּנִתָם: (טו) שָׁבַת מְשׁוּשׁ לִפְנוּ נִהְפְּךְ לְאָבֶל מְחֹלָנוּ: (טז) נִפְלָה עֲטֹרַת רֹאשֵׁנוּ אוֹי־נָא לָנוּ כִּי חָטְאנוּ: (יז) עַל־זֶה הָיָה דוּהָ לִפְנוּ עַל־אֵלֶּה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ: (יח) עַל הַר־צִיּוֹן שְׁשִׁמִּם שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ־בוּ: (יט) אֵתָהּ ה' לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֹאךָ לְדֹר וְדוֹר: (כ) לְמָה לָנֶצַח תִּשְׁכַּחְנוּ תִּעֲזָבְנוּ לְאֹרֶךְ יָמִים: (כא) הֲשִׁיבְנוּ ה' אֵלֶיךָ וְנִשׁוּב וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֹדֶם: (כב) כִּי אִם־מָאֵס מְאִסְתָּנוּ קִצְפַת עָלֵינוּ עַד־מָאֹד:

הֲשִׁיבְנוּ ה' אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֹדֶם

(1) Remember, Hashem, what has befallen us! Look and see our shame. (2) Our inheritance has been turned over to strangers, our houses to foreigners. (3) We have become orphans, fatherless; our mothers are like widows. (4) Our water, we drink for money; our wood comes at a price. (5) We are pursued by our necks; we toil and are not given rest. (6) To Egypt we have put forth our hand; to Assyria, to be sated with bread. (7) Our fathers sinned and are no more, and we have borne their iniquities. (8) Slaves rule over us; there is no one to tear us away from their hands. (9) At risk to our lives we bring our bread because of the sword of the wilderness. (10) Our flesh burns as a furnace from the raging fever of famine. (11) They rape the women of Zion, the virgins of the cities of Yehuda. (12) Princes are hanged at their hand; the faces of the elders are not honored. (13) Young men bear the millstone; boys stumble under the wood. (14) Elders have ceased from the gates; the boys, from their song. (15) The joy of our hearts has ceased; our dance has turned into mourning. (16) The crown of our head has fallen; woe to us for we have sinned. (17) Over this our hearts are faint; over these our eyes are darkened, (18) over Mount Zion that is desolate; jackals trample on it. (19) You, Hashem, shall dwell forever; Your throne for all generations. (20) Why do You forget us for eternity, forsake us for so long? (21) Return us, Hashem, to You, and we will return. Renew our days as old. (22) For, indeed, You have utterly rejected us; You have been greatly incensed at us!

אמנה הפרק - הזמנה לקרנ

זכר ה' מה־היה לנו הביטה וראה את־חרפתנו:

נחלתנו נהפכה לזדים פתינו לנכרים:

יתומים הינו ואין אב אמתינו כאלמנות:

מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו:

על צוארנו נרדפנו יגענו ולא הונח לנו:

מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם:

אבותינו חטאו ואינם ואנחנו עונתיים סבלנו:

עבדים משלו בנו פרק אין מידם:

בנפשינו נביא לחמנו מפני חרב המדבר:

עזרנו כתנוד נכמרו מפני זלעפות רעב:

נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה:

שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו:

בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו:

זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם:

שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו:

נפלה עטרת ראשנו אויבנו לנו כי חטאנו:

על־זה היה דוה לבנו על־אלה חשכו עינינו:

על הר־ציון ששמים שועלים הלכו־בו:

אתה ה' לעולם תשב כסאך לדר ודוד:

למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים:

השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם:

כי אס־מאס מאסתנו קצפת עלינו עד־מאד:

השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם

פרק ה': לחזור האגליסה בקינה

איכה ישבה בדד (פרק א)

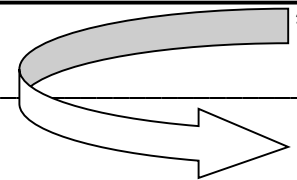
חרבן העיר ובודדותה
כאשר עוללת לי על כל פשעי(א:כב)
The fall of the city & Mikdash

איכה יעיב באפו (פרק ב)

בודדות העם כתוצאה מריחוק מה'
תקרא כיום מועד מגורי מסביב (ב:כב)
God's Anger at His People, as expressed in our
isolation and the degradation of our leaders

איכה יועם זהב (פרק ד)

סבל גופני ולאומי
טובים היו חללי-חרב מחללי רעב (ד:ט)
Physical and National Travail

 <p>ד מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו:</p>	<p>ג יתומים היינו ואין אב- אמתינו כאלמנות:</p>	<p>ב נחלתנו נהפכה לזרים- בתינו לנכרים:</p>
<p>ה על צוארנו נרדפנו וגענו ולא הונח-לנו:</p>	<p>--> ו מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם:</p>	<p>--> ז אבתינו חטאו ואינם ואנחנו עונתיהם סבלנו:</p>
<p>ח עבדים משלו בנו פרק אין מידם: ט בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: י עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב:</p>	<p>יא נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה: יב שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: יג בחורים טחון נשאו ונערים בעץ פשלו: יד זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם: טו שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו:</p>	<p>טז נפלה עטרת ראשנו אוי-נא לנו כי חטאנו: יז על-זה היה דוה לבנו על-אלה חשכו עינינו: יח על הר-ציון ששמם שוועלים הלכו-בו:</p>

זכר ה' מה-היה לנו
דביקה וראה את-חרפתנו
נחלתנו נהפכה לזרים
בתינו לנכרים
יתומים היינו ואין אב
אמתינו כאלמנות

(ע"פ עזריאל רוזנפלד, סיני 110)

אתה ה' לעולם תשב כסאת לדר נחוד
למה לנצח תשכחני תעזבני לארץ ימי
השיבני ה' אליך ונשוב ונשובה חדש ימינו כקודם
כי אסמאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד
(ע"פ ברנרד ע"פ גיאומה JHS 2009)